

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkah ob 10. dopoldne. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistvu mesečno K 1 20, z dostavljanjem na dom K 1 50; s pošto celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70. Za inozemstvo celoletno K 30—, polletno K 15—, četrtletno K 7 50.

Telefon številka 303.

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravnistvo je v Frančiškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistvu. Ne frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

Telefon številka 303.

Našim cenjenim naročnikom.

Kakor je že znano, smo skenili — ker so nas razmere prisilile k temu — povišati naročnino na „Jutro“. Povišanje naročnine sestaja v naslednjem: od 1. junija bo znašala naročnina v Ljubljani z dostavljanjem na dom mesečno K 1 50; izven Ljubljane v avstro-ogrski monarhiji, Bosni in Hercegovini celoletno K 20—, polletno K 10—, četrtletno K 5—, mesečno K 1 70; v inozemstvu celoletno K 30—, polletno K 15—, četrtletno K 7 50.

To povišanje je prav neznatno in posameznik ga niti čutil ne bo, medtem, ko se s tem omogoči „Jutru“ obstoj in za to smo prepričani, da nas naši prijatelji ne zapuste, sovražniki nas niti do sedaj niso podpirali.

Da ne bo kakih pomot, sporočamo našim cenj. naročnikom tudi to: povišanje naročnine se začne pri vsakem naročniku od dneva, do katerega ima že plačano naročnino; oni ki so naročnino že plačali do 1. julija, avgusta, ali tudi do konca leta po dosedanji ceni, bodo plačevali povišano naročnino še le od 1. julija, avgusta itd., oz. od novega leta naprej. In tudi vsem onim, ki podaljšajo pred prvim junijem naročnino, ali se pa pred tem dnevom naročijo na „Jutro“, se bo računala naročnina do dneva, do katerega jo plačajo, po dosedanji ceni; to velja tudi za vse zaostanke.

Vprašanje ljubljanske okolice.

Splošno je znano, da je ljubljanska okolica najbolj klerikalna okraj na Slovenskem, nanjo najbolj zidajo klerikalci in v nji je najsigurnejši mandat njihovega vodje dr. Šušteršiča. Dr. Šušteršič lahko dela po Dunaju, doma in drugod tako politiko, za njihove volilce se mu ni treba brigati, ker čak od njega ničesar ne zahtevajo, on pa tudi ne od njih drugega, nego, da mu oddajo pri volitvah svoje glasove. To je vse. In te glasove mu oddajo ljudje, ne da bi vprašali zakaj. Zapovedano je tako in konec.

Dr. Šušteršič se prikaže svojim volilcem samo pred volitvami, nameče jim nekoliko obljub, govori proti šolam in učiteljem, tuintam še o kakem zajcu — in armada je pripravljena. Namesto g. dr. Šušteršiča stopi tu in tam kak klerikalni gospod na izprehod v lepo ljubljansko okolico, ukaže župniku, da mu skupaj sežene kmete in na takem shodu izvedo ljudje, če pride n. pr. kak dr. Lampe, sledeče stvari: Jaz sem deželni odbornik in gre vse skozi moje roke. Imamo sedaj denarja 10 milijonov, ki jih bomo razdelili med občane. Dali bomo seveda samo tistim, ki bodo volili z nami. Drugi ne dobe niti vinarja. Vi potrebujete podpore za vodovod — dobili jo boste, le prošnjo vložite. Za mlekarino, ki je prišla v dolgove — (da je zaslug klerikalnih gospodarjev, se seveda ne pove) — bomo vam dali 4000 K. Dalje je vam treba cest. Tudi te bomo napravili. Sploh vse boste dobili, za kar boste prosili, samo voliti morate z nami. Ne poslušajte nikogar ki vas drugače uči, vsi lažejo, samo mi vam resnico govorimo. — Tako se glasi tak govor. Ljudje premislijo vse to in si mislijo:

če ne bomo volili, pa nič ne dobimo. Na ta način se splošno agitira po deželi. Vraščamo pa prebivalstvo ljubljanske okolice: Ali niste slišali teh obljub že nekaj let pred vsakimi volitvami? Koliko pa se jih je izpolnilo?

Ako klerikalci v ljubljanski okolici delajo s svojimi mlekarji, dolgov, je njih dolžnost, da skrbijo za ceste, za vodovode in druge potrebe, ako imajo res toliko denarja, in če ga niso porabili za svoje potrebe. Nam pa se zdi, da si klerikalci mislijo tako: Ljubljanska okolica je potrpežljiva in se zadovolji z obljubami. Posavci, lžanci, smarci gredo za nas volit, naj jim kaj damo ali nič. Mi pa bomo denar porabili za one kraje, kjer so kmetje bolj napredni, da jih na ta način izvabimo. Ljubljanska okolica je dežela obljub. Lansko leto se je sklenilo, da se števílo šol v ljubljanski okolici pomnoži, kar je bilo v resnici potrebno; glede šol je bila namreč okolica zelo zanemarjena in to je vplivalo tudi, da je ljubljanska okolica zelo zaostala, in da so imeli ljudje kje daleč na deželi mnogo več smisla za napredek in samostojnost, kakor v ljubljanski okolici. Tudi gospodarsko stanje ljubljanske okolice je bilo v zadnjih letih zelo slabo in so se ljudje zelo izseljevali. Temu vzrok je bilo slabo gospodarstvo, ker ljudje niso znali prav porabiti bližine mesta. Prva gospodarska izobrazba bi bila v tem oziru lahko napravila iz ljubljanske okolice najboljši in najbogatejši okraj. Toda poslanec ljubljanske okolice ni storil ničesar, ljudje sami pa tega niso izpredvideli in so se vedno zanašali na klerikalne obljube. Za ljubljansko okolico bi bilo dobro, da bi na klerikalne obljube več ne čakala, ampak da se osvobodijo in si sama poišče pota za povzdigo svojega gospodarskega blagostanja. Pri tem pa bi ljubljanska okolica potrebovala

poslanca iz svoje srede, ki pozna razmere in potrebe in ima voljo posestnike in gospodarje ljubljanske okolice pri tem podpirati. Izboljšanje gospodarskega stanja ljubljanske okolice bi ugodno vplivalo na razmere v okolici in v mestu.

Seveda ko bi bila ljubljanska okolica gospodarsko močnejša, bi ne bila več klerikalna in bi se v nji izpremenile kulturne razmere tako, da bi ljubljanska okolica za klerikalnega voditelja ne bila več varen okraj. Klerikalci pa rabijo okolico zase in jo hočejo izrabljati v svojem boju proti Ljubljani. Ljubljanska okolica naj bi bila ono morje klerikalizma, ki naj bi prej ali slej zalilo slovensko napredno Ljubljano. Kaj takega bi seveda podpirala le kulturno in gospodarsko zaostala ljubljanska okolica, — zato klerikalci že, da se razmere v ljubljanski okolici ne izpremenijo, kajti le kulturno in gospodarsko zaostali kraji so klerikalni in se dajo najbolje izrabljati za klerikalne namene.

Že v dveh volitvah so klerikalci skušali porabiti ljubljansko okolico za svoj napad na mesto. Napad se ni posrečil, pač pa je po nepotrebnem prinesel sovraštvo med meščane in okoličane in tak razpor more klerikalcem dobro služiti.

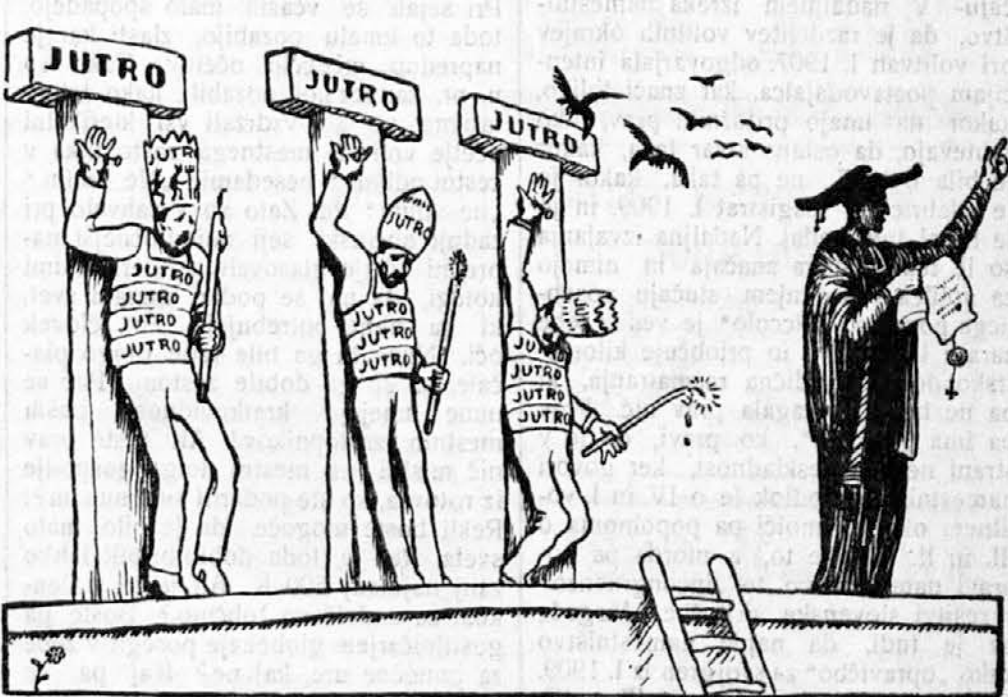
Toda okoličani bi morali sami spoznati, da škodujejo sami sebi, če podpirajo nemško klerikalne napade na Ljubljano, kajti Ljubljana je nemško-klerikalni napad odbila in ga bo odbila tudi v budoče. Tudi ni za naše okoličane prav nič častno, ako se o njih piše, da so podpirali nemško-klerikalni napad, kakor da bi med njimi ne bilo toliko narodne zavednosti, da bi ne razločevali med Slovencem in Nemcem, in kakor da so hoteli slovenskemu narodu onečastiti njegovo glavno mesto.

Toda okoličani so bili zapeljani. Iz svoje volje bi tega ne storili. Zapeljale so jih klerikalne obljube. Mi smo mnenja, da naj okolica ne vleče mesta v svoje vode, v katerih sama poginja, ampak naj se okolica dvigne k mestu.

To se tudi že godi. Kajti najbližja okolica Ljubljane je po večini napredna in naša nova predmestja bodo kmalu dokazala, da v njih klerikalci ne bodo gospodovali.

Upliv mesta na okolico se kaže pri vseh mestih: le pogledimo: Gradec, Celje, Celovec, Trst. Pri nas so hoteli klerikalci napraviti zid med Ljubljano in nje okolico. Še več: hoteli so, da bi bila ljubljanska okolica kakor velik nasip, ki naj bi ločil mesto in deželo.

Naravno je, da bosta kultura in napredek podrla zid in prodrla nasip, in bo postala okolica Ljubljane napreden okraj. Treba pa je v tem oziru dela od obeh strani: od mesta in od okolice. Ne sovraštvo, ljubezen mora vladati med mestom in okolico: le-ta more roditi dobre sadove. Ljubljana se mora zavedati svojih dolžnosti do okolice, pa tudi okolica bi se morala zavedati, da je okolica slo-

V imenu visokega deželnega šolskega sveta v staroslavni vojvodini Kranjski se razglša in javno daje na znanje vsem prebivalcem te staroslavne vojvodine in celemu krščanskemu svetu, da je ta visoki deželni šolski svet na predlog visokoblagorodnega gospoda, gospoda doktorja iuris utriusque Ivana Šušteršiča na smrt obsodil vse tiste brezbožne učitelje, ki berejo, naročajo ali celo razširjajo brezverski list „Jutro“. Izvršitev obsodbe se izroča velezaslužnemu redu oo. Jezuitov.

venske Ljubljane, in biti bi morala ponosna na to. Koristi mesta in okolice so si pogosto nasprotni, dajo pa se po skupnem delu urediti tako, da se spopolnjujeta mesto in okolica. Tako razmerje se da ustvariti le, ako se povzdigne gospodarsko in kulturno stanje okolice.

Pred vsem pa je treba rešiti okoličane klerikalnih obljub in hujškarij proti mestu. Iz obojega ima okolica škodo. Klerikalci okolico — tako kakor je sedaj — izrabljajo v svoje politične namene, okolica pa ima celo vrsto kulturnih in gospodarskih potreb, za katere njen dosedanji poslanec — ker ima mnogo drugih dela — nima oči. Zato je vesela vest, da je dobila ljubljanska okolica iz svoje srede kandidata — posestnika, ki sam najbolje pozna razmere v ljubljanski okolici. Vsi, ki jim je na tem, da klerikalci ne bodo izrabljali okolice proti mestu in ki jim je zato, da se bo ljubljanska okolica prosta klerikalnih obljub in hujškarij svobodno in samostojno v soglasju s svojim mestom razvijala — bodo njemu oddali svoj glas. Zato na delo za napredek ljubljanske okolice!

Iz slovenskih krajev.

Iz Trsta. Kamora se je blamirala, in to temeljito blamirala s svojim volilnim trikom, ki bi naj ji bil zagotovil mandat v IV. volilnem okraju. Kakor znano, je namreč mestni magistrat kar preko noči prišel do spoznanja, da se državnoborske volitve 1. 1907. niso vršile na pravi podlagi, ker so se vršile na podlagi tistih meja volilnih okrajev, kakor jih je

določil mestni občinski svet v administrativne svrhe leta 1900. Tega leta so se namreč nanovo in nekoliko izpremenjeno napravili stari razdelitvi na podlagi deželne postave iz 1. 1882. določile meje mestnih okrajev, in ta nova razdelitev se je pri državnoborskih volitvah 1. 1907. vzela za podlagi sestave volilnih okrajev. Leta 1909. so se vršile nadomestne državnoborske volitve za III. volilni okraj. Tu je kamora porabila ugodnost, ki ji jo daje stara razdelitev iz 1. 1882. in magistrat je določil volilni okraj kratkoročno po tej stari razdelitvi. Namestništvo se je tudi resnično vsedlo na limanice magistratovim juristom in zavrnilo tedaj i protest socijalnih demokratov i slovenske reklamacije. Volitve so se torej vršile na podlagi razdelitve iz 1. 1882. — Letos pa si je kamora zopet hotela pomagati na enak način. Od IV. volilnega okraja, ki je itak najmanjši, so odtrgali — na podlagi razdelitve iz 1. 1882. — del, ki šteje okrog 800 volilcev, večinoma samih delavcev, in ga priključili že itak največjemu, v veliki večini takojntako delavskemu I. volilnemu okraju. Enako je, kakor že 1. 1909. tudi sedaj ostal tedaj od III. volilnega okraja II. volilnemu okraju prikrpani del v tem okraju. Proti tej očitni volilni slepariji so socijalni demokrati sklicali v pondeljek, „politično društvo Edinost“ pa v sredo javen protestni shod, obenem pa se je z obeh strani vložila pritožba proti tej slepariji na namestništvo. Zdaj je namestništvo rešilo socijalnodemokratični rekurz, dočim slovenski, ker pozneje vloženi, dosedaj še ni rešen, a bo gotovo rešen v enakem smislu. Namestništvo se je izreklo za nazor pritož.

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetk.

— Potemtakem si naš?

Skalabrino ni takoj odgovoril. Kakih sto korakov daleč je hodil, ne da bi črnil. Nato pa je mahoma obstal:

— Žaneto, je dejal hladno, ti moraš iti z menoj.

— Kam pa? je vprašal mornar začuden ter se nemirno ozrl okrog sebe.

— To izveš, kadar dospava. Dobro me poslušaj, nič žalega si te ne bo zgodilo. Nasprotno, tvoja lastna korist je, če greš z menoj. Treba je, da pridem nenaznanjen k „Zlatem Sidru“. In ker bi ti vzlic vsem prisegam, ki bi mi jih prisegel, vendarle ne vedel ničesar nujnejšega, kakor da poveš ves ta najin razgovor od kraja do konca, kar bi bilo zame pogubno, ti dam na izbero, da greš z menoj ali da ostaneš tu. Samo to ti povem: če rajši ostaneš, bo treba štirih mož, ki ti bodo pomagali dalje.

Skalabrino obraz se je stemnil.

Potegnil je bodalo.

Žaneto je prebledel kakor smrt.

— Skalabrino, je dejal, ali si upaš obtežiti svojo vest s takšnim zločinom?

— Ne, ako greš zadovoljno z menoj, in ponavljam ti, da se ti ne bo treba kesati.

— Eh, vsi hudiči! S teboj grem do konca sveta in še dalje, noter tja v Švico, če je treba!

— Pojdiva torej in pospešiva korake.

Čez eno uro molčečega marša sta bila moža zopet v Mestre. Preden sta stopila v mestce, je rekel Skalabrino kratko:

— Samo zakriči in pokliči koga, Žaneto, pa si zaklical zadnjikrat!

— Ne boj se! Poglavar je vreden poglavarja, ti kakor Sandrigo!

— Če govoriš odkrito, ti prisegam, da boš kmalo vesel, da si zapustil Sandrigo in mojstra Bartola.

V Mestre se je Skalabrino priskrbel še enega konja, na katerem je moral jahati Žaneto, kakor je vedel in znal. Še tisti dan sta bila v soteski Piave.

Skalabrino je zaupal svojega tovariša štirim ovčarjem, ki se je zdelo, da počivajo v Črni Jami. Ko jih je pogledal Žaneto od bliže, je zapazil, da so oboroženi s krepkimi bodali in dobrih samokresih.

Skalabrino je rekel tem vrlim ovčarjem par besed, nakar je obrnil konja, ne da bi bil stopil z njega, ter odjezdil v najhujšem diru proti Trevizu in Mestre.

Orjakovo srce je poskakovalo v prslih.

— Samo če je lopov še tam! je renčal sam pri sebi. Samo če pridem še o pravem času!

Štrajna misel mu je silila zdaj v možgane. Zdelo se mu je po vsej verjetnosti, da je Sandrigo ugrabil Bianco predvsem zato, da bi zadel s tem Rolanda Kandiana. Toda dovolj je poznal razbojnika, da je vedel, da ga bo lepota deklice vabila. In Sandrigo je bil človek, ki se nikdar ni plašil posilstva.

Drugi dan po tem prizoru je bilo zvečer okrog devete ure v sobi krčme pri „Zlatem Sidru“ zbranih kakih dvajset mornarjev in barkarolov.

— Ala, ven! je naenkrat zaklical lastik krčmar, dični Bartolo v svoji lastni osebi. Čas je, da zapremo; prav nič ne maram, da bi me posetili gospodje gardni lokostrelci.

Večina pivcev je plačala, kar so bili zapili, te odšla, nekateri sami, drugi pa v družbi deklet, ki so jim bile pomagale izprazniti par kozarcev belega vina.

Kmalo je bilo v sobi samo še pet ali šest pivcev.

Toda mojster Bartolo jih ni spodil, kakor je ostale. Zapril je vhod svoje krčme ter se vrnil v sobo skozi stranska vsata.

Bartolo je bil moč svojih petdesetih let in obdarjen s herkulsko močjo.

V nekem pretepu mu je bil nekoč nasprotnik z bodalom iztaknil oko; odtod njegovo ime Bartolo Enooki. Sam je živel v svoji krčmi, ki bi ji bil človek prej rekel brlog. Povedati moramo, da ni imel niti žene, niti otrok, niti kakršnihkoli sorodnikov; okrog

tega razbojnika je bilo zmerom dovolj prijateljev, tako da se tudi brez rodbine ni dolgočasil.

Njegov obraz je bil oduren; goste, ki so prihajali v njegovo gostilno, je navdajal z grozo in gnusom. Mojster Bartolo, je zapiral sprednji vhod svoje krčme vsak večer ob policijski uri in ni imel nikoli neprijetnega posla z gardnimi lokostrelci, ki so neprestano patrolirali po zloglasnih oddelkih mesta. Za privržence tajne družbe pa so se vrata vsi noč odpirala. Tu so se pripravljali roparski čini, ki so tiste čase plašili lepe Benetke. Visoka policija je dobro vedela, kaj se godi v Bartolovi krčmi, toda do tistega dne ni vznemirjala Enookega; nihče si ni mogel razlagati tega čudnega prizanašanja.

Ko se je Bartolo tisti večer vrnil v skupno sobo, se je naglo ozrl na pet ali šest pivcev, ki so bili ostali navzlic temu, da je zaklenil gostilno.

Spoznal jih je vse razen enega, ki se zdelo, da spi.

Ta zaspanec, oblečen kakor barkaroli iz siromašnih oddelkov mesta, je sedel s hrbtom proti slabi sveči, ki je brela v stenskem svetilniku.

Bartolo je stopil k njemu ter ga stresel dokaj surovo.

— Ohe! prijatelj, je dejal, kaj delate tukaj?

Zdelo se je, da se je zaspanec naenkrat prebudil. Tajinstveno je zamahnil z roko.

Bartolo je sedel ter zamrmral z tihim in nezaupnim glasom:

— Kdo pa si? . . . Ti poznaš znamenja, po katerih se spoznavamo; toda hudič naj me vzame, če se spominjam, da bi bil videl kdaj tvoj obraz!

Tako govoreč, je skušal razpoznati obličje neznanca; in zdajci je zapazil njegovo herkulasto rast.

— Kaj te briga moje ime! je dejal neznanec.

— Kaj bi rad?

— Govoril s Sandrigom; ali je tu?

— Ne.

— Ali pride?

— Morda.

— Tristo satanov, ali boš govoril, prokleti Bartolo!

Krčmar pri „Zlatem Sidru“ se je zdrnil in nasmešnil.

— Dobro! je mislil sam pri sebi, zdaj že vem!

(Dalje.)

nikov in s tem proti magistralu in kamori. Vendar pa ni rešilo rekurza ugodno v toliko, da bi bilo kratkoma priklopilo one otrgane dele dotičnega okrajema, oziroma tozadevno popravila volilska imenika v splošnem, češ, da bi bila taka rešitev v sedanjem momentu postavna nedopustna; navaja pa pritožnike na § 13. volilnega reda, ki določa reklamacijsko postopanje v vsakem posameznem slučaju. V nadaljnjem izreku namestništvo, da je razdelitev volilnih okrajev pri volitvah 1. 1907. odgovarjala intencijam postavodajalca, kar znači toliko, kakor da imajo pritožniki prav, ako zahtevajo, da ostane stvar taka, kakor je bila 1. 1907., ne pa taka, kakor jo je sfabriciral magistrat 1. 1909. in jo je hotel tudi sedaj. Nadaljna izvajanja so le teoretična značaja in nimajo za volilca v sedanjem slučaju posebnega pomena. „Piccolo“ je ves iz sebe zaradi te rešitve in priobčuje kilometrsko dolga juridična razmatranja, ki pa ne bodo pomagala prav nič. Prav pa ima „Piccolo“, ko pravi, da je v strani nekakšne neskladnosti, ker govori namestništvu odlok le o IV. in I. volilnem okraju, molči pa popolnoma o III. in II. Res je to, a morda pa popravi namestništvo to „incongruenzo“ v rešitvi slovenske pritožbe. Mogoče pa je tudi, da najde namestništvo kako „opravičbo“ za svoj greh iz 1. 1909. ki bo opravičevala „obvezo“ III. volilnega okraja tudi letos. Vsekako pa velja za vse volilce v obeh „odrezkih“, da reklamirajo vsak zase svojo pripadnost v IV. oziroma III. volilnemu okraju!

Trst. Volilski imeniki so razpoloženi na vpogled v svrhu reklamacij od 11. do vstetega 24. t. m. Čas reklamacij je torej edino le še do srede, dne 24. t. m. Pozneje je prepozno. Naj torej nihče ne zamudi tega roka!

Trst. Načelstvo novoustanovljene „Narodne posojilnice in hranilnice, r. z. o. j.“, v Trstu obstoji iz sledečih oseb: predsednik Jakob Perhace, trgovec in posestnik; podpredsednik Rume Jan, bančni prokurist; blagajnik Gombac Ivan Marija, c. kr. uradnik in posestnik; tajnik Žiberna Anton, c. kr. uradnik; odborniki: dr. Rismondo Ivo, odvetniški kandidat, Cink Fran, obrtnik, Škerjanc Ivan, prožni mojster juž. železnice.

Iz Novega mesta smo prejeli sledečo pritožbo: Pred letom dni je kupil naš g. proš. od pokojne gđe. Marije Hočevarjeve majhno poslopje pod kapiteljskim zidom poleg stopnic pod pogojem, da bo to poslopje podl in ravno tamkaj sezidal kapelico lurske Matere božje. V ta namen so obljubili nekateri meščani denarne prispevke za zidavo kapelice. Preteklo pa je že dobro leto, ali o zidavi ni slišati ničesar, pač pa služi sedaj tista podrtija za — kurnik, ki povzroča tamošnji okoliščini neznošen smrad. Mislimo popolnoma opravičeno, da to nikakor ne služi v olepšavo mesta, še veliko manj pa kapiteljski cerkvi. Nismo nasprotniki kapelice, zato pozivamo milostivega g. prošta, da se že enkrat prične s zidavo kapelice, da se odpravi smrad, ki prihaja od tiste kurje grede, kjer bi morala stati kapelica. Ako pa ne misli g. proš. zidati, naj vsaj podreti pusti. Menimo, da bodo te besede zadostovale.

Iz Tržišča pri Mokronogu. Kravave občinske volitve ali izobrazba Kopalovega Francelja. Kakor že znano, vršile se so pri nas 16. t. m. občinske volitve. Zvečer po volitvah prišel je neki napreden volilec iz vinskih gor, ter se ustavil v neki tukajšnji gostilni. A komaj ga Kopalov Francelj zagleda, že zavpije, ven z liberalcem, ti nimaš tukaj nič opraviti. In h krstu se zaleti v naprednjaka kar pet najbolj zagriženih klerikalcev, kakor Majcnov Cene, Widmar iz Gabrijel, Kopalov Francelj ter Valentinov iz Kaplje vasi. Seveda je bil naprednjak toliko pameten, da

se je tej druhalni umaknil, ter jih tako obvaroval nekaj dni ričeta, dasi ga bodo par dni vendar imeli priliko pokušati.

Iz Škofje Loke. Naši mestni očetje so res skrbni ljudje, posebno kar se tiče mesta. Sezidali so novo klavnico in izvršili nekaj drugih potrebnih popravil in vsled tega mesto precej zadolžili. Treba bi bilo gledati, da se dobi kaj denarja, da se dolg poplača, toda očetje ne skrbje za to. Pri sejah se včasih malo spopadejo, toda to kmalu pozabijo, zlasti kar je napredno mističnih očetov. Tako so n. pr. kar čez noč pozabili, kako ostentativno so se vzdružili vsi klerikalni očetje volitve mestnega zastopnika v cestni odbor z besedami: „Ne volim“, „ne volim“ itd. Zato so v zahvalo pri zadnji občinski seji najodločnejši napredni očetje glasovali s klerikalnimi kolegi, da naj se podari nunam svet, ki ga nune potrebujejo, kot človek oči. Nune bi ga bile rade drago plačale, pa so ga dobile zastonj. Pač se nune smejejo kratkovidnosti naših mestnih zastopnikov! Ali niste prav nič mislili na mestni dolg, gospodje iz rotovža, ko ste podarili svet nunam? Rekli boste mogoče, da je bilo malo sveta. Res je, toda dobili bi bili lahko zanj najmanj 500 K. Ali je to malenkost za zadolženo občino? Boste pa gostilničarjem globokeje posegli v žepe za ponočne ure, kaj ne? Kaj pa, če bi vas tudi to kaj jufalo? Zapomnite si: „Boljše je, drži ga, kot lovi ga!“

Slovanski jug.

Dvestoletnica Rudjera Boškovića. V nedeljo sta slavnostno proslavila srbski in hrvatski narod dvestoletnico rojstva enega njih največjih sinov. Minulo je dvesto let, odkar se je rodil največji srbsko-hrvatski matematik, astronom in filozof, Dubrovčan Rudjer Josip Bošković. Vsa njegova dela so velike znanstvene vrednosti. Cenili so ga njegovi sočasni tovariši v filozofiji prve vrste. Bošković je zavzemal častno mesto v zgodovini filozofije. Od sedaj živečih filozofov ga postavlja veliki lipski filozof Wundt v vrsto z Leibnizom in Newtonom. V Belgradu je predaval o Boškoviću vseučiliški profesor in znani srbski filozof dr. Branislav Petronijević. Ker so vsa dela Boškovića spisana v latinščini, jih namerava srbsko akad. pedagoško društvo izdati v srbskem prevodu. Dan dvestoletnice Rudjera Boškovića so proslavili tudi jugoslov. akademija znanosti in umetnosti v Zagrebu, Srbska Matica v Dubrovniku in vsi srbski in hrvaški časopisi.

Srbska skupščina francoskemu parlamentu. Na dan obiska kralja Petra v Pariz je srbska skupščina imela kratko sejo in sicer na čast francoskemu narodu in njegovi državi. Predsednik skupščine And. a Nikić je imel kratak a lep govor, v katerem je pozval narodne poslance, naj se v znamenje enodušnosti napram kralju, ki predstavlja edinstvo srbskega naroda, pridružijo tudi vsi oni kot posamezni zastopniki srbskega naroda s svojimi simpatijami francoskemu narodu, katerega gost bo srbski kralj. Naš kralj potuje v državo svobode, civilizacije in naprednjaštva ne le v znanosti in umetnosti nego tudi v državo mednarodne in socialne pravice. Zaradi tega smatrajo mnogi napredni duhovni Francosko kot drugo domovino in se na njo upirajo v prvi vrsti oči vseh onih, ki so željni pravice. Med velikanskim pritrevanjem poslancev je predsednik konečno prebral telegram na predsednika francoskega parlamenta. V telegramu pozdravlja Nikolić v imenu cele skupščine pohod kralja Petra v Pariz in izraža simpatije, pozdrav in spoštovanje celemu velikemu francoskemu narodu.

Orožniki so bivšemu drž. poslancu Jožetu Gostinčarju že na sledu.

DNEVNE VESTI.

Ljubljansko občinstvo nas razume in ni včeraj prav nič protestiralo radi podražanja „Jutra“ za 2 vinarja, nasprotno, večina stalnih odjemalcev po tabakarnah izjavlja, da je škoda, da nismo tega storili že ob novem letu, ko smo povečali obliko lista. To je bila res velika napaka, ker s povečanjem oblike so se izdatki zelo povečali, ali mi smo ostali pri stari ceni, ker smo upali, da bomo z njo izhajali vsaj za silo. Prišli smo do prepiranja, da to ni mogoče, ker so izdatki preveliki in zato smo se s težkim srcem odločili na to, da smo znatno povišali ceno lista. Veseli nas, da nas je ljubljansko občinstvo razumelo in upamo, da nas bo ravnotako razumelo tudi občinstvo izven Ljubljane, ker ve tudi ono ceniti veliko važnost neodvisnega političnega dnevnika. Sicer pa je „Jutro“ tudi sedaj še najcenejši slovenski dnevnik.

Poletni vozni red prilozimo jutrišnji številki „Jutra“, na kar posebej opozarjam one bralece, ki list kupujejo po tabakarnah, ker vozni red dobijo kot brezplačno prilogo naročniki in oni, ki list kupijo v tabakarni.

Dr. Lovro Pogačnik in Sokoli. „Slovenec“ se je v petek prav nesramno obregnil ob g. dr. Miljutina Zarnika, ki ob prihodu slovenske sokolske tekmovalce vrste iz Turina ni storil ničesar drugega, kakor da je dal duška svoji narodni navdušenosti. A sedaj pa pride še najlepše. Iz najzanesljivejšega vira smo namreč dobili poročilo, da je bil pri prihodu Sokolov na kolodvor nenavadno navdušen celo predsednik „Orlov“, g. dr. Lovro Pogačnik, ki je glasno zaklical okoli stoječim ljudem; „Kaj ne boste nič „živio“ vpili,“ nakar je sam parkrat zaklical „živio“ in „na zdar“ v pozdrav Sokolom. Gosp. doktor, tako je prav.

Nemci in Kranjska šparkasa — sebi. Nemci imajo v Ljubljani in sploh na Kranjskem udobnosti, kakršnih nimajo Slovenci v Avstriji nikjer, pa še kriče po zastopavljanju. Mestna občina jim vzdržuje dekliško in deško ljudsko šolo, ki bi bila pa napol prazna, ko bi ne pošiljali notri svojih otrok — slovenski starši. Schulverein ima v realni svojo štirirazrednico, zdaj pa razni otroški vrtci in zasebne šole, pa gimnazija in realka! Ravno kar pa je Kranjska šparkasa dala adaptirati v svoji (nekdaj Virantovi) hiši na Sv. Jakoba trgu vse prostore umetno-obrtne šole za Hanhs-Huthov dekliški zavod ter pripravno Schulkuratorija, ki sta bila dozdaj nastanjena v Hrenovi hiši na Poljanah. Finančno ministrstvo daje podporo temu Schulkuratoriju, dočim za slovenske zavode vlada nima denarja!

Na naslov obrtne zadruge in obrtne višje oalasti. Iz Novega mesta se nam poroča: Pri tukajšnjem brivcu g. Karasu je vajenec A. že tretje leto v pouku. Mati vajenca se je z mojstrom tako pogodila: Deček se mojemu izroči v pouk na leta pogojno da mati dečka popolnoma oskrbuje, ona skrbi za hrano, stanovanje, obleko perilo in sploh za vse, kar deček potrebuje; mojster prevzame le dolžnost pouka. Mati je držala obveznosti pri tukajšnji obrtni zadruzi obojestransko sklenjene pogodbe. Vajencu manjka sedaj le še tri mesece, da postane v smislu pogodjenega sprejema prost. Zda pa je mojster izjavil, da dečku ne bode mogel še dati učnega izpričevala, češ, da je obrtna zadruga dosedanja dobo vajeniškega pouka prenaradila iz treh v štiri leta, vsled česar se bode moral vajenec še eno leto učiti, potem še le postane prost

Ker zna in mora ista usoda tudi vse druge vajence zadeti, nastane resno vprašanje: Ali je obrtna zadruga res izdala to odredbo in ali obrtna višja oblast res dopušča izvajanje take odredbe v praksi? Zlasti brivski mojstri tožijo, da jim primanjkuje vajencev. Ali jih bodo s tako odredbo lažje dobili? Zahtevamo jasnosti!

Račun klerikalnega župana za botra. Iz Želimelj se nam poroča: Tukajšnji župan je kot strasten klerikalec napravil nekaj, s čemur se bode nadzorstvena oblast težko mogla strinjati. Župan se je ponudil otroku svojega svaka za krstnega botra. Ko je bil krst z botro vred pri kraju, je župan prišel do prepričanja, da njegov svak ni tak hud klerikalec, kot je on, župan. To je župana tako strašno ujezilo, da je napisal račun za stroške, ki jih je imel kot boter vsakega otroka pri krstu; stroške je naračunal na 40 K. Ker dejanski izdatki za botrijo niso bili tako visoki — botrijo vendar povsod napravijo starši krstnega otroka — si je župan računal tudi — zamudno časa; le tako je mogel račun narasti do vsote 40 K. Ta precej masten račun je potrdilo v uradnim pečatom naše županstvo, torej župan kot krstni boter sam. In ta z uradnim pečatom opremljeni račun je župan poslal svaku in svak ga je baje tudi že plačal. Mislimo, da je slučaj sam na sebi tako gorostasno škandalozen, da ne potrebuje še posebej komentarja. — Smo istega mnenja, če se je slučaj res tako dogodil, kot se nam poroča tudi od neke druge strani.

Pagninijancev ni več. V četrtek je prenehalo izhajati glasilo takojmenovanih neodvisnih socialistov, „L' Arione socialista“, a ravno tako se je že skoraj popolnoma razšla „Camera di Lavoro“, strokovna zveza teh neodvisnih socialistov. Ustanovitelj te organizacije je bil bivši socialdemokratski voditelj Silvio Pagnini, ki je žrtvoval tisoče in tisoče izstopil iz socialnodemokratske stranke in ustanovil svojo „Camera di Lavoro“, organizacijo, ki je imela polpen značaj delavske organizacije, stoječe na nacionalnoitalijanskem stališču. Izpogleda se je zbirala okrog Pagninija precejšnja množica italijanskonarodno čutečega delavstva. Pagnini je imel vsaj navidezno zaslonbo pri mestnem magistratu in sploh pri vladajoči italijanski stranki, a sčasoma se je začelo delavstvo, ker ni bilo nikakih vidnih uspehov, obračati od Pagninija, ki se je vedno bolj približeval italijanski kamori. Končno je „Camera di Lavoro“ celo izključila svojega voditelja, češ da se je izneveril delavskim principom in se oklenil buržoazije. „Camera di Lavoro“ s tem pač ni prav nič koristila sebi, pač si pa najbrž le škodovala, kajti, kakor rečeno, tudi ona sama je pred popolnim razpadom „Svoboda“ piše, da „Camera di Lavoro“, Pagninini in upniki pretakajo grenke solze na teh razvalinah, iz katerih baje gleda 20.000 K dolgov. Mi gotovo z zadoščenjem konstatiramo, da je s Pagninijem kot delavskim voditeljem in njegovim „Camera di Lavoro“ izginil vsaj še pred nedolгим prav resen nasprotnik narodnega slovenskega delavstva v Trstu. Pri celi stvari pa je gotovo samo eno: faktični dobitek od razpada „Camere di Lavoro“ imajo le socialni demokrati, h katerim prestopijo dosedanja Pagninijanci, ako nočejo pogrešati strokovne organizacije. K N. D. O. gotovo ne bo nobenega, ker itak ni bilo nobenega Slovenca med njimi. Socialna demokracija dobi le prirastek na članih, obenem pa tudi na italijansko čutečih elementih, ki ji bodo dajali še bolj italijansko barvo, kakor jo je imela doslej. Ako slovensko delavstvo res vidi v socialni demokraciji svojega najhujšega sovražnika, bi moral pravičnoprav le obžalovati razpad „Camere di Lavoro“, ki je bila tudi sovražnica socialne demokracije in

držala v navnotežju vsaj gotov del njene moči.

Andrettove klobase zopet pred sodiščem. Znani nemški izdelovalec klobas, salam itd. Raimund Andretto je postal radi svojih smrdljivih klobas znan tudi izven naše dežele. Odkar je po zadnjem slučaju, ki se je dogajal pred sodiščem, slovenska javnost izvedela, kako blago izdeluje Andretto, so klobasarja podpirali le še vnanji nemški odjemalci. Tako je imel z njim opraviti Pietro Klansich, ki je bil svoj čas Peter Klancič in ki je prokurist v Trstu. Ta prekršeni Klansich je od Andretta naročal razne klobasarije v svrhu nadaljnjega razpečanja v Trstu. V septembru p. l. je dobil dve pošiljati. Račun za prvo je bil plačljiv 15. oktobra, za drugo pošiljatev 24. oktobra. Ker Klansich ni plačal ne prvega, ne drugega, ga je Andretto tožil. Razprava se je vršila pred ljubljanskim sodiščem. Toženi Tržčan ugovarja: Blago iz druge pošiljatev ni bilo pristno; je bilo vse zmešano z raznimi kvalitetai salam, med njimi je bilo več odrezkov in 20 kg 65 dkg pa celo salam iz že smrdljivega gnilega mesa. Zato je Klansich vse blago Andrettu dal na razpolago, Andretto pa je rekel, naj bo Klansich vesel, da je po taki ceni prišel do blaga in če je med blagom našel tudi kaj nerabnega, naj izroči Andrettovemu zastopniku Sovrano. Klansich je res Sovrano hotel obesiti smrdljive salame. Sovrano pa je prosil, naj Klansich sam vrže to grdobno stran, češ, da je on niti v smetišče noče vreči. Klansich je res sam pometal proč kar je smrdljivega. Odračunal si je potem znesek za proči vrženo blago in temu primerno plačal račun v roke Andrettovemu zastopniku. Andretto je nato sicer umaknil svoj tozadevni tožbeni zahtevek, tožil pa Klansicha za tožbene stroške. To pa je sodišče tako razsodilo, da je toženi Klansich tudi od tega tožbenega zahtevka plačal le 9. del cele terjatve. Andretto je s to tožbo dvakrat pogorel, poleg tega pa še v Trstu izgubil svoje odjemalce. Smrdljivega mesa tudi Tržčani ne marajo.

Današnji koncert in ples „Mladosti“, akademičnega pevskega in tamburaškega društva iz Zagreba, ki se vrši točno ob 8. zvečer v veliki dvorani „Narodnega doma“ v Ljubljani obeta postati kar najlepši. Zanimanje za koncert je splošno, ker je znana umetniška višina „Mladosti“. Le pretekle dni smo zadostno govorili o koncertu in izbranim pevskem, kakor orkestralnem programu, danes omenjamo še posebno ples, ki se bo po koncertu pričel v veliki dvorani „Narodnega doma“. Pri plesu bo igrala „Slovenska Filharmonija“ samo moderne opere, ritme valčke. Ker je glavni namen prireditve fina zabava in smo že skoro v polni seziji, naj bo toaletna pri koncertu in plesu promenadna. Stranski prostori „Narodnega doma“ so določeni prijateljskemu sestanku z našimi bratskimi gosti. — Vstopnice za koncert in ples po 3 K, 2 K, 1 K in 50 h je dobiti v predprodaji v „Narodni knjigarni“, zvečer pa pri blagajni.

Razglednice, katere je izdal „Slovenski ilustrovani tednik“ so ravno kar izšle in je dobe razprodali po zelo nizki ceni. Oni, ki blagovolijo prevzeti razprodajo, naj to naznanijo na upravnistvu „Slovenskega ilustrovanega tednika“ ali pa naj pridejo osebno v upravnistvo.

Nepoboljšljiv načelnik. Iz Jesenic nam poroča: Že parkrat smo našemu postajenačelniku svetovali naj se poboljša, pa ne pomaga nič. Pred par dnevi je neki uslužbenec dobil dopust in se potem javil bolnega. Ko pride k načelniku, zavpije ta nad njim: „Weil Sie keinen Urlaub mehr bekommen, werden Sie marod, verdammt Schwindler schauen Sie dass Sie hinaus kommen.“ Pri tem je načelnik skočil

MALI LISTEK.

ALFRED BARON BERGER:

Povest o malem Janezu in njegovem velikem življenskem načrtu.

(Avtoriziran prevod iz knjige „Meine Hamburgische Dramaturgie.“ M. Skrbinsček.) (Konec.)

Ko je bil Janez tako sam pri sebi na čistem, je neko noč skrivaj pobral svoja šila in kopita, se laskavo poslovil od svojih prednikov, katerih ogorčeni obrazi so se mu zdeli, kakor da vreščijo za njim „ABC in enkratena, to je vse, in vse drugo ni nič“, in hitel je tja ven, v mesečino, v daljni svet, s trdnim sklepom, da postane lepo po vrsti vse, kar je sploh na svetu biti mogoče.

Janez se je zavzel za stvar zelo resno in skrajno temeljito ter je preživel res daljšo vrsto različnih služb in poklicov. Bil je nekaj časa gosar v

nekem velikem selu, potem psičar pri nekem imenitnem grajščaku, nato grobar, medvedar, paznik v norišnici, popotni učenec, samostanski novinec in še marsikaj drugega. Ni nam mogoče slediti malemu Janezu, ki je postal mnogo hitreje, kakor je to mislil, veliki Janez, na vseh teh življenskih potih z vsem njegovim semintja; zato bi bilo treba več časa, kakor bi ga bil rabil Janez, da izvrši svoj veliki življenski sklep. Mogoče vam povem to poučno povest kedaj v kakšnem romanu, ali pa celo v kakšni autobiografiji. Sedaj preskočim vse to, kar leži vmes, in napravim tako, kakor to delajo gotovi kako literarni bralec romanov, ki pogledajo takoj zadnjo stran, ko še niso niso niti prvih strani pošteno prečitali, samo da vidijo, kakšno se povest pravzaprav končuje. Torej, kako se je pravzaprav obnesel poizkus modrega Janeza, postati vse, kar je na svetu sploh mogoče?

Kakor se je končati moral. Janez je kmalu uvidel, da bi moral doseči Ahasverjevo starost, če bi hotel svojemu velikemu življenskemu načrtu zadostiti vsaj kolikorotoliko. Tu mu je

ginil pogum in objela ga je utrujenost. In vprašal se je, če bi ne bilo najbolje, da se vrne skesan domov, da postane učenik in da izpolni prazni prostor galerije pradedov starodavne izbe s svojo sliko. Četudi je hrepenenje po velikem in bogatem toku življenja ječalo v njegovih prsih: Ne! Ne!, so ga nesle noge vendar, ne da bi to pravzaprav hotel, proti domovini. Žalostno je blodil skozi gozd, kjer se je takrat porodil v njem njegov veliki življenski načrt. Tu je na letel sredi gozda na gruči ljudj, možkih in žensk, ki so tu počivali in si pripravljali obed. Sedeli so poleg voza, ki je bil skoraj tako zelen kot gozd. Ljudje so ga prijazno pozdravili in Janez je sedel k njim ter z njimi kramljal. Njih vodja, črnolas mož, bistrih, veselih in hudomušnih oči, je vprašal Janeza, zakaj je tako žalosten. Nato mu je Janez pripovedoval o žalostni usodi svojega velikega življenskega načrta. Kakor so se mu ti ljudje tudi smejali, je Janez vendar opazil, da so razumeli njegovo bol in njegovo hrepenenje bolje, kakor do sedaj vsi drugi. Vodja, kateremu je bil Janez

všeč, se je namuznil in ga vprašal, če ne bi hotel poizkusiti še z njim in njegovimi ljudmi in se jim pridružiti predno se odloči za trdno postati učenik. Tu se je Janez z njimi pobotal in postal je potujoči komedijant; ne, ker si je od tega kaj posebnega obetal, temveč samo, da se še za nekoliko časa ubrani učenistva.

Toda tu je doživel Janez nekaj čudovitega. Ostal je pri gledališču; tudi ko se je ločil od potujoče družbe in vstopil v veliko gledališče; če kot igralec, kot režiser ali ravnatelj, to bi rajši zamolčal. In Janez je ostal zato, ker se mu je zdelo, da je gledališče v gotovem, četudi malo ironičnem smislu, in malo drugače, kakor si je nekoč to predstavljaj, neke vrste izpolnitev njegovih deških želja, poslati vse, kar je na svetu mogoče biti. Ali ni bil sedaj vse mogoče, kakor sta to dan in čas ravno zahtevala? Danes malo duhovnik, jutri malo potujoči poet ali slikar ali zdravnik, včasih tudi zdravnik blaznih in malo kralj povrhu? In ni mu li prišlo vse to prav v njegovem poklicu, kar je nekda bil — gosar, psičar, medvedar? In ni li preživel,

večer za večerom, drugega sveta, drugega življenja in nove človečnosti? Seveda ne tako docela in ne čisto tako resnično, kakor si je to v domišljiji slikal kot deček, ali rešen je bil monotonije, one starodavne izbe z učeniškimi slikami njegovih pradedov, z njihovim „ABC in enkratena, to je vse, in vse drugo ni nič“, živel je, četudi samo v domišljiji, v bogatem, vseobsežnem toku življenja. In obdaroval je s sličnim blagoslovom tudi vse one, ki prihajajo v gledališče, reševal jih je za nekaj ur monotonije njihove osamele bitnosti in jim dajal priliko, da so uživali z njim vred to raznovrstno jedro velikega, bogatega življenja. In zato je bil Janez v splošnem vendarle zadovoljen, vzlic temu, da ga je včasih spreletaval neko bolestno čustvo in da si je bil vedno v svesti, da je njegovo deško hrepenenje bolj utešeno, ko izpolnjeno, in če še ni umrl, še živi danes — kje, v katerem mestu, tega ne povem, to morate uganiti sami.

To je povest o malem Janezu in njegovem velikem življenskem načrtu.

s svojega stola proti uslužbencu in mu zagrozil, da ga udari, pa se je zbal, ker je uvidel, da bi bil „ta kratkega vlek“. — Isti nemški kulturoselec je svoji dekli, ki je prosila, naj ji da večerjo, odgovoril, da so za dekle dobre tudi pomije. Smo radovedni, kaj bo to pot uprava državne železnice rekla k temu slučajema. Posebne časti ji Ječminek ne dela kot postajena-čelnik na Jesenicah.

Iz Sarajeva nam poročajp: Dobro so se sporazumeli pri oddaji lesa po deželni vladi nekateri muslimani, pravoslavni Srbi in en Slovenec, ki so postavili skupno najvišje ponudbe in tudi dosegli uspeh. To so: Mahmud-beg Fadelpašić, Asimaga H. Šabanović, Mihajlo Popara, Jovan Dučić, Milan Kovačević, Danilo Dimović in Slove-nec Fran Tomc iz Ljubljane. Tako bodo imeli koristi od eksploatacije gozdov domačin in ne nemški ali madžarski židje.

Dne 18. maja je bil na glasoviti Visoki šoli za trgovino in narodno gospodarstvo v Kolinu ob Renu diplomiran prvi Slovenec gosp. Franjo Krašovec.

Gostilna pri „Lovrencu“ (gosp. Franc Cirman) v St. Vidu je narodna in jo ljubljanskim izletnikom toplo priporočamo.

Divje romantični Iški Vintgar. V teh divje romantičnih gorskih tes-nah imajo Ljubljanci takorekoč pred nosom za občudovanje vredni užitek nekaj tako zanimivega, s čemer se more malo katero mesto v neposredni bližini ponajti. In vendar je od strani zlasti domačinov Ljubljan-čanov tako malo zanimanja za ta pre-krasni izlet v Iški Vintgar. Nedomačin je te tesni pred 4 leti obširneje se-znanil z javnostjo in nedomačinov je največ, ki so šli in še gredo se pre-pričati o krasoti teh tesni. Večina pra-vih Ljubljancov ne pozna drugega, kot čez celo leto izlet na Posavje in k večjem še na Smarno goro. In to vedno eno in isto ni prav! Vsak Ljubljancan bi moral poznati vsokolik ljubljansko, zla-sti pa najzanimivejše kraje svoje okolice! Ljubljana vun na deželo! To geslo se mora odselej do-sledneje izvajati kot se je doslej, ne le iz sebičnih zabavnih, marveč tudi in narodno kulturnih in političnih ozirov. Naše ljudstvo je treba probu-jati, zlasti tam, koder je ljudstvo do-slej bilo samo sebi prepuščeno. Ve-liko je že storjenega s tem, če se iz-letniki pojavljajo v krajih, kjer razen beriča in orožnika ne vidiš čez celo leto drugega človeka. — Iški Vintgar je lahko dostopen, pot je dobro za-znamovana po našem slovenskem pla-ninskem društvu tudi čez divjo Zla-na, Notranjsko. Na Krvavo peč (od tam čez Rob na Vel. Lašče ali čez Kure-šček, Golo, Želmlje v Škofljico) vodi krasna gorska pot vsakemu otroku pristopna. Iška je zlasti po večjem de-ževju radi šumečih slapov ena najlep-ših tur v ljubljanski okolici. Več o tem se izpregovorimo. Sicer pa s po-datki vsakomur rad ustreže član naše-ga uredništva gosp. Fr. Pirč, ki je že pred leti prvi začel z reklamo za obisk teh divje romantičnih tesni.

Cirkus Schmidt je nudil zadnje dni ljubljanskemu občinstvu zanimive predstave. Omenjamo posebno vožnjo v kotlu na kolesih, ples na vrvi, telovadbo treh ljubljanskih otrok itd. Obisk je bil zelo obilen.

Kolesar v cestnem jarku. Neki šišenski kolesar je bil še včeraj po-poldne še malo nedeljski in v tem razpoloženju je vozaril s kolesom okrog. Ko pride do Koslerjevega vrta, ga zaneso pondeljski duhovi k onim zlim duhom v cestni kanal, kjer se je zagrebel čezinec v precej mastno gnoj-nico. Zgorel so namreč ženske ravno takrat prale svoje perilo. Reveža so s težkim trudom potegnili vun iz blata in luže, pri neki hiši sredi Šiške so bili celo tako prijazni, da so ga z mrzlo in gorko vodo od nog do glave umili. Je pač vrag to take kanal po-sebno tisti dan po nedelji.

Prvi avtomobil na Ljubljanskem gradu. Včeraj popoldne sta se dva belgijska častnika v avtomobilu pripe-ljala od Dolenjske ceste po strmih kolovozu tik pred grad. Častniki so imeli tu gori telefonske vaje. To je bil brzkone prvi avtomobil, ki jo je pripihal tudi na Ljubljanski grad.

Kolibe za Sudance na dirka-lšču so pretekle dni postavili. Kdor se zanima za ta rod, njegovo življenje, šege in igre, naj ne zamudi prilike ogledati si to družbo.

Ukradeno je bilo v petek zvečer v Spodnji Šiški št. 67. novo, temno-modro, plisirano žensko krilo s svil-natim pasom. Zločinca se je na sumu, Pred nakupom se svari.

Izgubljen se je zavitek od Schwent-nerjeve trgovine do Vodnikovca trga. Vsebinska: čipke, gumbi in druge ma-lenkosti v vrednosti 22 K. Pošten naj-ditelj naj odda proti primerni nagradi v lekarni Trnkoczy, Mestni trg ali pri policiji.

Tujiški promet na Go-renjskem.

Dne 12. t. m. bil je občni zbor društva za povzdigo prometa tujcev za Gorenjsko na Bledu v zdravniškem domu ob 3. uri popoldne. Bil je prav dobro obiskan ter se je poročalo od načelstva sledeče o delovanju od časa zadnjega občnega zbora kakor sledi: Kupilo je društvo eno oljnato sliko „Bled z otokom in Karavankami“ v velikosti 25×2 m, katere je bila razstavljena do sedaj v Švici Curih, v Berlinu na Dunaju in v Pragi. Sedaj visi na državnem kolodvoru v Pragi v reklamno svrhu. Da ima slika sedaj zelo ugoden prostor se mora društvo zahvaliti dvornemu svetniku prof. dr. Hlavi v Pragi, kateri je v ta namen za društvo posredoval. Izdalo je društvo znani zemljevid Gorenjske v 2000 izvodih, kateri se je večinoma prodal po 30 vin. Tak zemljevid in še nekoliko boljši izdala je sedaj zdra-viška komisija na Bledu, katere ga ima v zalogi za ceno 50 vin. Turistom se ta zemljevid zaradi preglednosti zelo priporoča. Nabavilo je društvo reprodukcijo oljnatih slik „Bled z otokom in Karavankami“ v velikosti 50×35 cm v 500 izvodih v izpeljavi „Bromsilber Colorit“, katero je razpo-slalo v več izvodih za reklamne na-mene in nekaj jih je pa prodalo po 1 K ter so še na razpolago. Tudi v velikosti 100×60 cm se je enaka reprodukcija napravila v 60 izvodih, katere pa stane 12 kron ena. Razpo-slalo se jih je več brezplačno v re-klamne svrhe.

Kupilo se je 10.000 odtisov „Reise- u. Bäder-Zeitung, Oberkriener Nummer“ kjer je Gorenjska opisana. Večina teh izvodov se je razdalo brez-plačno v reklamo. Reproducicirala se je tudi oljnata slika v velikosti razgled-nic, katere so se prodale in polovico pa razdalo v reklamo za Bled. Sode-lovalo se je tudi pri bivanju raznih korporacij, katere je vodila po Kranjskem deželna zveza za tujski promet. V zimi 1910 priredilo je društvo 4 te-denski kuharski tečaj z zelo dobrim uspehom. Društvu se je pohvalno iz-rekel zastopnik c. kr. delavskega mini-strstva ravatelj prof. Hess, kateri je kuharski tečaj inšpiciral. Bilo je 20 udeleženk. Za reklamo je pustilo na-tisniti društvo znane reklamne znanke s slovenskim in nemškim napisom, katerih se je porabilo za reklamo že 155.000. V zalogi jih je še 45.000, katere se letos porabijo za došle tujce na Bled. To je poročilo o delovanju je znamenje da je društvo naredilo kar je bilo pri malih denarnih sredstvih mogoče. — Nato se poroča o računu iz katerega posnamemo sledeče: Pre-jelo se je za udnino za leta 1909 inkl. 1910 K 1210. Posojil je bilo K 2628, razne subvencije K 2050, (v tej svoti deželna zveza ni nič prispevala), pro-dane tiskovine in podobne K 433, do-hodki tombol in srečkanj K 451, da-rov K 20, subvencije za kuharski te-čaj od c. kr. ministrstva K 1000, od deželnega odbora K 490, od trgovske in obrtne zbornice K 120, razni pre-hodni zneski K 2006. Stroški so bili sledeči: Razne tiskovine K 1542, let-nine zvezi K 40, Oljnata slika K 1428, obresti posojila in vrnitev dolga K 1610, vozna slika in tiskovin K 172, nabava klišeev K 246, zavarovalna relifa in slik K 25, izdatki za za razne razstave K 214, reklama v razne časopise in brošure K 734, re-produkcija oljnatih slik K 1510, razni sprejemi K 553, tombole K 93, nakup fotografij K 29, kuharski tečaj K 1500, drugo K 10. Skupnega prometa je bilo okrog K 20.000 z konečnim ostankom K 85. Račun se od občnega zbora brez ugovora odobri. Nato se voli odbor z akklamacijo in sicer: dr. Hočvar G., dr. Eder, Jakob Petmel, Fany Valriny, Dragotin Repe, Anton Vovk, Rus Ivan in Henrik Steidl. Vsi navzoči volitev sprejmejo. Sklenil je tudi občni zbor, da ima prihodnji or-bor sestaviti primerno resolucijo na zvezo prometnih društev v Ljub-ljani in pa na c. kr. deželno vladu v kateri se omenijo pomanjkljivosti na-prav za tujski promet na Bledu in okolici. Povdarja naj se tudi v tej re-soluciji, da naj „Zveza prometnih društev“ skliče občni zbor, katerega že tri leta ni bilo. Kažipot za Bled in okolico naj društvo skuša izdati s po-možjo deželne zveze, katere ima baje rokapis in klišee že pripravljene za izdajo. Tudi sklep, da se ima Bled kot zdravilišče in kopališče v stalni razstavi „Equitabl Palais“ na Dunaju s primernimi reklamnimi slikami te razstave udeležiti, kjer naj bi bili, ka-kor za druge kraje avstrijske, razni prošpekti obiskovalcem te razstave na razpolago. Omenja se tudi, da se pri-rede tedenski sestanki vseh interesen-tov za procvit Bleda in okolice v raz-nih gostilnah, ter se je določil za prvi sestanek ponedeljek 15. maja zvečer v zdravniškem domu.

Ko se je v tujskem prometu še splošno debatiralo posebno zaradi pre-potrebne vodovoda za katerega so že načrti izgotovljeni in studenec za-

gotovljen, ter električno razsvetljava, z katerimi napravami bi šele zamogli Bled na ono višino dvigniti, katero po njega lepi legi in naravni krasoti za-služ, se občni zbor ob 6. uri zvečer zaključil.

Dne 15. t. m. bila je nato odboro-va seja v zdravniškem domu ob 8. uri zvečer, ter se je sledeče izvedlo:

Konstituiral se je odbor ter se izvoli za načelnika gosp. dr. G. Ho-čvar, za namestnika g. Ivan Rus, za blagajnico g. Fany Vatrini, za tajnika g. Dragotin Repe. Vsi navzoči spre-jmejo izvolitev. Nato prevzame pred-sedstvo g. dr. Hočvar ter razvije sle-deči program društvenega delovanja, pri kaierem prosi da naj se z nasveti vsi odborniki in tudi člani društva obračajo do društvenega načelnika, katero bode vsikdar pripravljeno dobre nasvete po svojih močeh izvesti. Med drugim se ima izvršiti sledeče:

Letni doneski naj se pobirajo po 4, 10 ali 20 kron kakor je to že v pravih določeno in naj vsak ud po svojih močeh in po svoji preudarnosti primerni letni prispevek da. Izda naj se v ta namen med ljudstvo mani-festacijski spis, da bodejo vsi intere-senti direktnega in indirektnega tuj-skega prometa opozorjeni na ta važen gospodarski in življenski vprašaj Bleda in okolice.

Izda naj se prepotrebni kažipot skupno z občino, zdravniško komisijo in deželno Zvezo za tujski promet. Popraviti oziroma novo nabaviti se imajo orientacijske table po Bledu in okolici ter pota in steze primerno markirati. Prirede naj se izleti in gor-ske ture v skupinah tujcev, katere naj kak domačin sprejme in daje se za to potrebne nasvete. Tudi jezerska veselica naj se skuša urediti, bo-disi regata ali kaj drugega. Proti koncu avgusta ali začetek septembra se ima prirediti kmečko ženitovanje iz-virno z gorenjskimi nošami in tukaj-šnimi šegami pri ženitovanju. Skuša naj se tudi naprositi posestnik Gradu znane Višče zopet v uporabo za spre-hode po stezah ter naj se prepovedne table odstranijo ter nadomeste s ta-blami, da se do preklica prehod do-voli ter da se nasadi in kultura ne sme od strani sprehajalcev pokvariti. V ta namen se bo skušalo tudi za poleti nastaviti enega paznika, — Na-bavi naj se tudi primerna tisko-vina iz katere se bo posnelo v krat-kih potezah razne sprehode in izlete v okolico in pa razne pristojbine. To tiskovino naj bi imela vsaka soba in javni prostori, kjer biva tujec, da mu ni treba za vsako malo stvar povpraševati, kateremu se večkrat primeri, da dobi čisto narobe informacijo.

Med tem, ko se je sklenilo, da bo prihodni sestanek dne 22. maja t. l. ob 8. uri zvečer v hotel „Petran“ kamor se je naprosijo vsi interese-ti tujkega prometa in ko se nekateri udje takoj vplačali za leto 1911 po 10 in 20 kron udnine, se je seja ob 10. uri zvečer sklenila.

Novi odbor nam je porok, da bo društvo redno delovalo in skušalo do-seči, kar največ mogoče za udob-nost tujca, ki pride na Bled, ali pa ki ima šele semkaj priti v prospeh važ-nega gospodarskega vprašanja „tuj-skega prometa“ na Gorenjskem.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Zrakoplovna katastrofa na Francoskem.

Pariz, 22. maja. Vsled grozovite zrakoplovne katastrofe na polju Issy les Moulinaux pri Parizu bo najbrže izbruhnila ministrska kriza. Zlasti radi tega, ker je zdravstveno stanje pone-srečenega ministrskega predsednika Monisa tako nevarno in opasno, da ne bo mogel zapustiti postelje več me-secev. Zato se že sedaj razpravlja o rekonstrukciji kabineta. Novi kabinet bo zelo značilen, ker se bodo naha-jale v njem najizrazitejše politične osebe na Francoskem. Novi kabinet bo pravi kabinet kapacitet. Med mi-nistri se bodo nahajali Millerand, Cle-menceau, Delcasse in Combes. Port-felj zunanjega ministra prevzame naj-brže sedanji mornariški minister Del-casse, ki je eden najizrazitejših na-sprotnikov Nemčije in tak že dobro znan iz zadnjih let. Ubitega vojnega ministra Berteauxa nadomestuje za-časno sedanji zunanji minister Cruppi.

Pariz, 22. maja. Srbski kralj Peter, ki je bil ravno na potu v Pariz, je poslal iz Baselskega predsedniku franco-ske republike Fallieresu brzojavko, v kateri mu naznanja, da vsled katastrofe na Issy les Moulinaux ne more iz-vesti svojega zaželjenega obiska, kar zelo globoko obžaluje. Predsednik Fa-liieres se je kralju takoj brzojavno zahvalil na njegovi uljudnosti in ob-žaloval, da kralj obiska ne more za-enkrat uresničiti. Želi pa, da se more kralju v najkrajšem času zahvaliti za njegovo globoko sožalje na nesreči, ki je zadela ves francoski narod.

Basel, 22. maja. Kralj Peter se vrne danes ponoči v Belgrad.

Pariz, 22. maja. Avijatik Train je bil danes zaslišan pred policijsko pre-fekturo in izjavil, da njega na nesreči ne zadene nobena krivda. On se je hotel samo izogniti, da ne bi zadel v kirasirje in ni vedel, da je za aero-planom večja gruča ljudij. Zaslišanih je bilo še več drugih oseb, ki so vse enako izpovedale. Zato je gotovo, da državno pravdnštvo proti avijatiku Trainu ne bo vložilo nobene obtožbe.

Belgrad, 22. maja. Radi strašne katastrofe v Parizu je imel danes srbski ministrski svet izvanredno sejo, v kateri je sklenil, poslati francoski vladi brzojavno sožalje. Pooblastil je ob-enem srbskega poslanika v Parizu, naj takoj v imenu srbske vlade Fallieresu ustmeno izrazi sožalje. V Belgradu vlada radi zrakoplovne katastrofe veli-kanska pobitost.

Pariz, 22. maja. Profesor Lane-lungue, ki je danes jutraj preiskal ponesrečenega ministrskega predse-dnika Monisa je izdal sledeči zdravniški razvid: Rana na glavi ni velika, ni nevarna in bo v kratkem zaceljena. Bolj nevarne pa so večkratne rane na desni nogi, ki je bila dvakrat in sicer zelo komplicirano zlomljena. Po nje-govem mnenju bo bolnik lahko že tekom 3 mesecev zapustil posteljo. Skrajno resno so le rane v notranjosti, o katerih Monis ne prestopa toži in se nahajaje najbrže okoli želodca.

Pariz, 22. maja. Francoski časo-pisi silno napadajo pariškega policijskega prefekta Lepineja, ki ni preskr-bel za zadostno varstvo in red na polju Issy les Moulinaux. Polje je za avijatične poskuse popolnoma ne-sposobno, ker je veliko premajhno.

Pariz, 22. maja. Pogreb ubitega vojnega ministra Berteauxa se vrši v petek dopoldne ob 10. uri, in sicer na državne stroške. Jutri se snide dr-žavna zbornica k zasedanju, v kateri bo imel zbornični predsednik Briand sožalni govor. Nato bo seja takoj za-ključena in bo trajala celtedenska pavza.

Pariz, 22. maja. Povodom velike katastrofe, katere je zadela ves fran-coski narod, je dobila francoska vlada

nebroj brzojavnih sožalnic. Med dru-gimi so brzojavno in po svojih posla-nikih izrazili sožalje avstrijski cesar, nemški cesar, španski, portugalska vlada in laški kralj.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah,
Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Kupujte „JUTRO“.

Mlad samostojen podjetnik

z večjim premoženjem in z dobrimi dohodki se želi seznaniti z gospico z nekaj premoženjem. Le resne ponudbe s sliko je poslati do 10. junija pod „Poletje 1911“, poste restante, Ljub-ljana. Slike se vrnejo, tajnost zjamčena.

Laška kuhinja

Šelenburgova ulica 7 nasproti glavne pošte. P. n. gostom se priporoča pristno na novo došlo vino Brioni.

Vsak dan razne sveže morske ribe. Danes sardelce, sipe, peresa in mor-narski slanihi. (Risotto).

Sodavičarska obrt

na Kranjskem se proda pod zelo ugodnimi pogoji.

Vpraša se pri načelniku sodavičarjev

G. Boltetu, Rimska cesta 17.

Nova gostilna

v Spodnji Šiški, Gasilska ulica (v lastni novi hiši).

Izbora vsakovrstna domača vina, vedno sveže plivo, gorka in mrzla jedila, kava, čaj itd. itd.

Za obilen obisk se vljudno priporoča

PETER ŠTEPIC, vinotržec.

Priznano pristne oljnate in suhe

∴ cene nizke ∴ **barve** točna postrežba

PREMERL in JANČAR

LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 20 nasproti Figovca

na debelo in na drobno. — Izborne emailne glazure, LAKI

FIRNEŽ in ČOPIČI.

Vse v to stroko spadajoči predmeti.

Išče se za takoj

5 ali 6 zidarjev

za kamnozidarska dela pri gradnji mostu v Mariboru. Akordanti so izključeni. — Ponudbe na „Stavbeno podjetje Gaertner v Mariboru“.

(Bauunternehmung Gaertner, Marburg.)

„Jutro“ se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ereigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnič, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Bajc, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquedotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

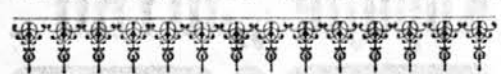

Podružnica „Jutra“

za Sp. Šiško in okolico
(v Sp. Šiški, Celovška cesta št. 77, v
hiši g. Tomaziča) telefon št. 177,

sprejema poročila za uredniški del
lista, oglase, naročnino itd.

Uradne ure od 8.—12. in od 2.—6.

3 velike kleti

se oddajo, eventualno se tudi proda
iz proste roke hiša z velikim sadnim
vrtom v ljubljanskem predmestju. Več
se izve na Mesarski cesti št. 1.

Klavirje,

pianine in harmonije
le prvih svetovnih tvrdk na obroke
po K 18.—.

Ravnokar največja zaloga malo čas.
izposojenih pianinov po jako nizki ceni

ALFONZ BREZNIK, Kongresni trg 13,
učitelj „Glasbene Matice“.

Oblastveno autorizirano in sodno
zapriseženi

inženir Ig. Stembor

Ljubljana, Šubiceva ulica 5.

Prevzema stavbna vodstva, oddaja
strokovna mnenja, izvršuje vsa v
stavbno stroko spadajoče načrte, kakor
n. pr. za visoke stavbe, vodovode,
kanalizacije, ceste, regulacije, parce-
lacije itd.

Posestvo

v Rožu na Koroškem

obstoječe iz hiše in dveh orolov
sveta se takoj pod jako ugodnimi
pogoji proda. Na hiši je gostilna
brez konkurence in že vpeljana me-
sarija. Pri hiši je lepo gospodarsko
poslopje, prizidan salon, kegljišče,
ledenica in klavnica. Kraj je za go-
stilno jako ugoden, ker se nahaja
v bližini večjega kolodvora. Naslov
se izve pri upravnistvu „Jutra“.

20-30% ceneje!

Ker opustim trgovino s kon-
fekcijskim in galanterijskim bla-
gom, bodem

razprodala

vso zalogo za nad 20% znižano
ceno. — Ne zamudite te prilike!
Oglejte in prepričajte se!

Marija Vesely

Ljubljana

Cesarja Jožefa trg.

Prodajalo se bode tudi na Vodni-
kovem trgu vsako sredo in soboto.

Jako zanimiv, zabaven in po-
učen list s slikami je

„Ilustrovani tednik“

ki izhaja vsak petek ter stane
četrletno 1 K 180.

Zahtevajte ga povsod! Naročite
ga in inserirajte v njem!

Naslov: Ilustrovani Tednik, Ljubljana.

Naročajte in kupujte „JUTRO“!

Telefon interurban šte. 129.

Valjčni mlin v Domžalah I. BONČAR, LJUBLJANA

Centralna pisarna in skadišče: Vegova ulica št. 6.

Priporoča pšenično moko izvrstne kakovosti
kakor tudi otrobe in druge mlevske izdelke.

Zastopstvo in zaloga v Gorici:
Gruden & Co., Ston trg šte. 9.

Nekaj izborno ohranjenih automobilov

vseh velikosti se ceno proda.

Moje ime jamči za solidno in dobro postrežbo. — Zavod za po-
pravo avtomobilov in trgovina

Ing. JURIJ TMEJ, Dunaj XVII.,
Santergasse 13.

Primerna birmanska darila!!

Najmodernejšie obleke za dečke iz temno
plavega ali črnega ševiota in kamgarna
kakor tudi bele oblekce za deklice iz
pike-a, batista in čipk. Največja izbira
oblek za gospode in damske konfekcije.

Cene priznane nizke!

„Angleško skladišče oblek“

O. Bernatović

Ljubljana, Mestni trg 5.

Učiteljska tiskarna, Frančiškanska ulica št. 8.

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

priporoča svojo bogato zalogo najnovejših tiskovin za šole, krajne šolske svete, županstva in druge urade. — Tiskarna sprejema vsa v ti-
skarsko in litografsko stroko spadajoča dela ter jih izvršuje točno, okusno in po solidnih cenah. — Tiskanje šolskih knjig in časopisov.

Lastno založništvo.
Muzikalije.

Telefonska šte. 118.

Najmodernejšie črke.
Litografija.

Poštne hranilnice šte. 76307.

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica.

Ves čist dobiček se razdeljuje zavarov-
ancem; dosedaj se ga je izplačalo
K 2,495.719.—.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Reserve in fondi K 54,000.000. Izplačane odškodnine in kapitalije K 109,356.860.58.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države z vseskozi slovensko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalno zastopstvo v Ljubljani v Gosposki ulici št. 12.

Pisarne so v lastni bančni hiši.

Zavaruje poslopja in premoženje proti
požarnim škodam po najnižjih cenah
Zavaruje proti tatvini, razbitju ogledal
in okenskih plošč.

Škode cenjuje takoj in najkulantneje.
Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno
podporo v narodne in obnove namene.

Del. glavica:
K 5,000.000.

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.

Rez. fond nad:
K 610.000.

Najboljše odgovori „Slovenec“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutra“,
ali pa najde novega naročnika!

Obleke za gospode

najnovejšega kroja prodaja po lastni ceni zaradi po-
manjkanja prostora kakor tudi najnovejšo

konfekcijo za dame in
deklice.

A. LUKIČ Ljubljana, Pred škofijo
šte. 19.

Solidna postrežba!

Nizke cene!

Izdelovanje igrač Ernest Hoffarth jun., Dunaj VIII.,

Pfeilgasse 34.

Vojaške oprave za otroke:

Infanterijska garnitura	K 4.—
Huzarska	„ 5.—
Planin. lovcev	„ 5.—
Dragonska	„ 5.—
Ulanska	„ 5.—
Telesne straže	„ 6.—
Prekupovalci specialni cenik.	Razpošiljatev po povzetju.

„JUTRO“ se prodaja v Ljubljani po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.	Kustrin, Breg.
Državni kolodvor.	Tenente, Gradaška ulica.
Blaž, Dunajska cesta.	Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sever, Krakovski nasip.	Sitar, Florjanska ulica.
Piebler, Kongresni trg.	Blaznik, Stari trg.
Češark, Šelenburgova ulica.	Nagode, Mestni trg.
Dolenec, Prešernova ulica.	Kanc, Sv. Petra cesta.
Fuchs, Marije Terezije cesta.	Treo, Sv. Petra cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.	Kušar, Sv. Petra cesta.
Šuble, Miklošičeva cesta.	Podboj, Sv. Petra cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.	Elsner, Kopitarjeva ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.	Bizjak, Zaloška cesta.
Šenk, Resljeva cesta.	Remžgar, Zelena jama.
Kotnik, Šiška.	Bič, Zaloška cesta.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.	Sveteč, Zaloška cesta.
Košir, Hišlerjeva ulica.	Jamšek, Tržaška cesta.
Stilene, Valvazorjev trg.	Štravs, Škofja ulica.
Sušnik, Rimska cesta.	Zadel, Karlovska cesta.
Ušentčnik, Židovska ulica.	Likar, Glince.
Kleinsteiln, Jurčičev trg.	Sterkovič, Dunajska cesta.
Wislak, Gosposka ulica.	